

sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning.

Lovforslagets § 1 (se Tillæg A. Sp. 2209)

vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag til § 2 af Justitsministeren:

§ 1ste Stykkes Linie 4 tilføies efter „pestagtig“: „eller anden farlig smitsom“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 2 med den vedtagne Endring, saalydende:

De i Lov angaaende Foranstaltninger til at forhindre den asiatiske Koleras Indbringelse ad Søveien af 1ste Mai 1868 indeholdte Bestemmelser kunne ved Bekjendtgjørelse fra Justitsministeren sættes i Kraft lige overfor Ekibe, der ankomme fra Lande, i hvilke der hersker pestagtig eller anden farlig smitsom Sygdom, selv om saadan Sygdom ikke hersker epidemisk i Afgangshavnen. Overtrædelser af de nævnte Bestemmelser straffes, saalænge saadan Bekjendtgjørelse er i Kraft, med Fængsel (almindelig borgerlig Straffelovs § 25).

Lovforslagets §§ 3 og 4 (se Tillæg A. Sp. 2209)

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3die Behandling

vedtoges ligeledes uden Afstemning.

Endringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til førstkommande Tirsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af: Forslag til Lov angaaende Forandringer i Lov om Behandlingen af offentlig Politifager i Kjøbenhavn af 11te Februar 1863.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2213 ff.)

Casse: Enhver, der har nøiere Kjendskab til Forholdene med Hensyn til Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret og det Arbeide, der paa-hviler denne, kan ikke Andet end være særlig vel tilfreds med, at den høitærede Justitsminister har

forelagt det Forslag, som vi nu have med at gjøre, og jeg tror, at der egentlig ikke behøves noget nøiere Kjendskab til, hvorledes disse Forhold stille sig, dels i det mere Almindelige og dels i det Enkelte, for at komme til den Overbevisning, at dette Lovforslag er nødvendigt. Enhver, der sætter Diet paa de Forhold, som have udvirket sig efterhaanden, og som komme til Enhvers Kundskab igjennem de mange Forbrydelser og Forseelser, som, om end de i og for sig selv ere af ringere Bestaaffenhed, dog nødvendig trænge til at standses paa den stærkeste Maade, maa komme til en fuldstændig Overbevisning om, at Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret er i høi Grad besværet med Arbeide. Det har stadig, kan jeg sige, fra Begyndelsen af, at denne Ret blev ordnet, været Tilfældet, at Arbeidet har været særlig anstrengende, vel ikke saa meget naturligtvis i Begyndelsen, da Retten ordnedes den 13de Februar 1845, som senere, og Enhver, der har høit Anledning og Leilighed til at lære at kjende alle Forholdene der, maatte snart komme til den Overbevisning, at der var særdeles Meget for Assessorerne at gjøre, at deres Tid var — de vare den Gang 8 foruden Justitiarius — meget stærkt optagen, og netop i samme Grad deres Tid var optagen, krævede de daværende Forhold, at der maatte anvendes særdeles megen Omhu paa Sagerne. Jeg skal ikke, idet jeg siger de daværende Forhold, komme nærmere ind paa at paapege, hvad det var for Forhold, som gjorde dette, men vist er det, at det var ikke det, som laa indenfor den dømmende Myndigheds Grændse, men det var Forhold, som mere vedkom det Administrative, der gjorde, at Retten maatte have sin Opmarksomhed særlig henvendt paa de Sager, som kom til at foreligge, for at den kunde komme til en fuldstændig Kundskab om, at i alt Fald saa mange Sager, som Nødvendigheden bød, skulde henvises til Retten, ogsaa blev henvist til den for at blive underkastet lens Afgjørelse. Der var en vis Spredelse af den Myndighed, som havde med dette at gjøre. Men idet Retten saaledes allerede var stærkt optagen den Gang med Arbeide for sine 8 Assessorer, blev det en Selvfølge, at det forsøgedes i ikke ringe Grad, efter at Grundloven havde fastsat, at der skulde optages de foreløbige Forhør, de saakaldte Grundlovsforhør for at sikkre imod, at Nogen, der blev anholdt, skulde komme til at hensejle i Arrest, eller i alt Fald paa en vis Maade i Fængsel om ikke i Arrest, i længere Tid, end det var høist fornødent. Idet Grundloven bestemte, at den, der saaledes kom i Tilfælde af den Natur, skulde stilles for en Dommer inden 24 Timer, bevirkede det, at der kom en stor Mængde nye Sager og nyt Arbeide ind i Retten, og saa meget mere, naar en Dommer fandt, at den Vedkommende ikke kunde sættes paa fri Fod, thi da skulde han inden 3 Gange 24 Timer afgive en formelig Kjend-